Interviu cu Pr. Peter Heers, pentru Jurnalul Mănăstirii din Samtavro, Mtskheta, Georgia, despre „Sinodul” din Creta

Protobrezbiterul Peter Heers este Lector la Catedra de Dogmatică de la Institutul Holy Trinity din Jordanville și director al Academiei Sfinții Trei Ierarhi din Florence, Arizona, Statele Unite ale Americii. Părintele este Doctor în Dogmatică al Universității Aristotelice din Salonic. Studiul său amplu numit „Inovația eclesiologică a Conciliului II Vatican” – O analiză ortodoxă a teologiei ecumenice a Romei în privința Botezului și a Bisericii- pe care Mitropolitul Ierotheos al Navpaktosului o consideră ca fiind remarcabilă, recomandând-o mai ales Episcopilor Ortodocși care ar trebui să o aibă carte de căpătâi pentru a înțelege capcanele ecumenismului astăzi. Părintele Gheorghe Metallinos spune că această analiză a părintelui Peter Heers pătrunde până în centrul teologiei Romano-Catolice. Parintele este director al Editurii Uncout Mountain Press, SUA. Este autor al multor studii de specialitate care se gasesc în colecția „Originile Misionare ale Ecumenismului Modern”. Este discipol al domnului profesor de Dogmatică Dimitrie Tselenghidis. Este membru al Sinaxei Clericilor și Monahilor din Grecia a carui președinte este pr. Theodoros Zisis.

Este născut în Texas, orașul Dallas și a crescut lânga San Francisco. Fiu de preot anglican care în 1922 s-a convertit la Biserica Ortodoxă. Părintele Peter Heers a fost botezat în Sfântul Munte Athos la Mănăstirea Simonos Petras, în apele sfințite ale Mării Egee de catre părinții Manastirii. Este preot căsătorit și a fost binecuvântat până în prezent cu 5 copii.

La ora actuala părintele Peter Heers este considerat cel mai bun cunoscător al Conciliului II Vatican din partea ortodoxă. Expert și fin analist al teologiei ecumeniste alături de părintele canonolog Anastasios Gotsopulos și parintele patrolog Anghelos Anghelakopulos.

Interviu luat de maicile de la Mănăstirea Samtavro, pentru Jurnalul Sfintei Mănăstiri, situată în Mtskheta (Georgia), „Samtavros Makhlovani” (în traducere „Tufișul de mure din Samtavro”), volumul 3-4(24-25), august-septembrie, 2016, pag. 7-9. Aceasta este mănăstirea unde de-curând-canonizatul sfânt ascet, duhovnic și nebun întru Hristos, Sfântul Gavriil Georgianul a trăit, a trecut la Domnul, și unde se află sfintele sale moaște.

Vă rugăm să evaluați pentru noi Sinodul din Creta.

Din nefericire, Sinodul din Creta este un sinod fals, care a produs texte neortodoxe, care trebuie acum respinse de pleroma Ortodoxă (întregul corp al Bisericii).

Hristos este Calea și Adevărul și în ambele sensuri „Sinodul Cretan” s-a depărtat de la o dreaptă reprezentare a lui Hristos. Atât în ce privește metodologia -cum a fost pregătit, organizat și condus- cât și în ce privește substanța sa -textele finale au fost viciate de mentalitatea ecumenistă ne-ortodoxă- „Sinodul Cretan” s-a îndepărtat de Calea și de Adevărul Sfinților Părinți și Sinoadelor Ecumenice. Un duh străin de cel al Sfinților Părinți, un duh lumesc a animat lucrările, proclamând învățături străine și nu acele „străine graiuri, minunate dogme, uimitoare învățături ale Sfintei Treimi” (vecernia Sărbătorii Pogorârii Duhului Sfânt) care au fost în trecut rostite la fiecare adevărat Sinod Ecumenic.

În pofida clamării excesive a contrariului, atât procesul pregătitor cât și organizarea și regulile de desfășurare nu au reflectat Calea Ortodoxă a sinodalității. Decizii majore privind Sinodul, inclusiv decizia finală de a ține Sinodul, au fost în mod esențial luate fără ca Sinoadele Bisericilor Locale să știe, și fără participarea lor. În fapt, astfel, o nouă formă de papalitate a fost practicată și promovată, când Patriarhii Bisericilor Locale au acționat nu ca „primii între egali” ci ca „primii fără egali” și ca „papi” asupra episcopilor lor. Acest aspect a fost cât se poate de evident în practica fără precedent și neortodoxă de a se limita votul la cel al Patriahilor Bisericilor Locale. Așa cum un episcop a arătat, fără posibilitatea de a vota, singura deosebire între episcopii Ortodocși participanți și observatorii diverselor confesiuni eterodoxe a fost aceea că primii dintre aceștia (episcopii Ortodocși) au putut să ia cuvântul la lucrări, chiar dacă într-un interval limitat de timp.

Adevărul lui Hristos, acel „semn care va stârni împotrivire”, „aducând dezbinare”

și revelând dorințele inimilor, a fost de asemenea absent sau deformat în Creta. Criteriile bine-cunoscute ale Sinoadelor Ortodoxe, erau ca acestea să fie convocate ca să înfrunte provocări doctrinare și, prin extensie, pastorale, la unitatea Bisericii și astfel, în primul rând, abordau probleme de Credință (și, deci, erezii) și doar în mod secundar, chestiuni de ordin canonic legate de acestea. În Creta, această relație între Credință și Ordine, Dogma și Etos a fost dată deoparte, orice referire la schismă și erezie, și cu atât mai mult la eretici, fiind complet absentă. În această epocă, mai eretică decât orice alta, în care sincretismul și New Age-ul guvernează și demonul „merge dezbrăcat prin istorie", Sinodul Cretan s-a referit chiar la acele erezii condamnate de Sinoadele Ecumenice trecute, și de toți Sfinții Părinți, ca la „biserici".

Din nefericire, este de asemenea clar că Sinodul nu a fost nici „mare" nici „sfânt". A fost o adunare minoră care va fi amintită cel mult ca o conferință episcopală fără autoritate pan-Ortodoxă atât din cauza numărului mic de episcopi invitați cât și din cauza temelor de mâna a doua abordate. Mai mult, în orice caz, nu a fost „sfânt" din cauza îndepărtării evidente de la Sfânta Tradiție și a promovării unui ecumenism sincretist cu recomandarea nonșalantă a textelor neortodoxe rezultate din dialogul cu Papalitatea (de ex. Balamand) și din așa zisul „Consiliul Mondial al Bisericilor" (de ex. Pussan și Porte Alegre). Această tragică îndepărtare de Sfânta Tradiție este de asemenea vizibilă în textul aprobat de Sinod, „Sfânta Taină a cununiei și impedimentele la aceasta", care răstoarnă Canonul 72 al Sinodului Quinisext (de la Trulan). Permițând căsătoriile mixte cu eterodocși, acest document, în mod subtil dar clar, exprimă așa numită „teologie baptismală" și noua ecleziologie ecumenistă a „bisericilor parțiale" în afara Bisericii celei Una.

Atât acest document, cât și documentul "Relațiile Bisericii Ortodoxe cu ansamblul lumii creștine", care recunoaște existența „bisericilor eterodoxe", sunt texte neortodoxe care trebuie să fie respinse de către Biserica Ortodoxă.

În concluzie, majoritatea covârșitoare a credincioșilor din Grecia au fost dezamăgiți de „Sinodul Cretan" și așteaptă să fie respins categoric de ierarhiile Bisericilor Locale care nu au participat, prima dintre acestea fiind venerabila Biserică a Georgiei, dar și de către ierahia proprie a Bisericii Greciei, ale cărei decizii pre-sinodale au fost în mod necanonic ignorate de Arhiepiscopul Greciei atunci când el și alaiul său au acceptat „numele istoric" de „biserici ortodoxe".

Care a fost ecoul poziției Bisericii Georgiei în Grecia?

Biserica Georgiei reprezintă, în acest moment al istoriei, o lumină pentru credincioșii de pretutindeni, pentru speranța lor pentru unitatea Bisericii și pentru o victorie viitoare a Ortodoxiei asupra noii ecleziologii eretice a ecumenismului sincretist. În particular, atitudinea pre-sinodală a Sfântului Sinod (al Georgiei) și a Preafericitului Patriarh Ilia II, cu privire la textele neortodoxe asupra cununiei și asupra eterodocșilor, ca și epistola Patriarhului trimisă către Patriarhul Constantinopolului chiar în timpul Sinodului, în care se explicau motivele neparticipării, au adus multă bucurie credincioșilor de pretutindeni și mai ales din Grecia. Credincioșii din Grecia se așteaptă acum ca Biserica Georgiei să meargă până la capăt și să rămână puternică, stând dreaptă și fără de frică pe stânca tare a mărturisirii credinței într-Unul și Singurul Trup al lui Hristos, care este Biserica Ortodoxă, salvarea lumii. Noi înșine suntem angajați într-o luptă teribilă împotriva forțelor antihristice din țara noastră, care lucrează pe față ca să îndepărteze Credința Creștină din Grecia. Ecumenismul sincretist este o parte a acestei agende antihristice. Deci, mărturia Bisericii Georgiei este de o importanță imensă.

Ce impresii v-a lăsat întâlnirea cu Patriarhul Georgiei?

Întâlnirea cu Preafericirea Sa a fost punctul culminant al vizitei noastre și o mare binecuvântare. Vorbele și harul său au fost o încurajare pentru noi în lupta pentru salvarea Credinței și împotriva noii doctrine a ecumenismului. A fost clar pentru noi că Patriarhul și Ierarhia Georgiei sunt devotați unității Ortodoxe și nu vor fi clintiți să accepte vreuna din inovațiile introduse în Creta. Preafericirea Sa ne-a arătat că înțelege că numai pe baza mărturisirii Ortodoxe a credinței în Biserica Una și a respingerii noii ecleziologii se pot clădi și pot rămâne neclintite „unitatea credinței și comuniunea cu Duhul Sfânt”. Preafericirea Sa ne-a asigurat că, pentru Biserica Georgiei „nu sunt mai multe biserici, ci doar O Biserică, Biserica Ortodoxă”, și că atât Sfinția Sa cât și Sfântul Sinod vor „lucra pentru unitatea tuturor ortodocșilor”, ceea ce se poate realiza doar pe baza Învățăturii de credință tradiționale.

O să fim veșnic recunoscători Preafericirii Sale Ilia al II-lea, mitropoliților și clerului pios și credincios al Bisericii din Georgia pentru ospitalitatea excepțională și delicatețea plină de iubire pe care ne-au arătat-o în timpul vizitei noastre. Ne rugăm ca scurta noastră vizită să fie începutul unei strânse și fructuoase colaborări între credincioșii din Georgia și cei din Grecia în foarte-importantele probleme ale Credinței care ne unesc în Hristos și în Biserica Lui.

Fie această colaborare binecuvântată!

_____

Acest interviu a fost acordat în august 2016 și a fost publicat în numărul pe august-septembrie al Jurnalului Mănăstirii.

_____

*Părintele Peter Heers este autorul cărților:
The Missionary Origins of Modern Ecumenism. Milestones Leading up to 1920,
și
The Ecclesiological Renovation of Vatican II. An Orthodox Examination of Rome's Ecumenical Theology Regarding Baptism and the Church .
A tradus cărțile:
Life of Elder Paisios,
Epistles of Elder Paisios,
The Truth of our Faith (vols 1&2) (de Părintele Cleopa de la Sihăstria)
Apostle to Zaire: The Life and Legacy of Blessed Cosmas of Grigoriou
și cartea pentru copii From I-ville to You-ville (tradusă și în română cu titlul Din cetatea lui Eu în Cetatea lui Tu).

sursa ortodoxiacatholica.wordpress.com